

Multikulturní výchova

Mgr. Andrea Preissová Krejčí, Ph.D.

Cíle viz karta předmětu, ve zkratce:

- *Reflexe realizace MKV na českých školách.*
- *Vycházíme z analýzy zjišťující přístupy pedagogů k realizaci multikulturní výchovy pedagogy základních a středních škol v České republice.*
- *Popíšeme redukcionistické chápání multikulturní výchovy vztahující se výhradně k etnickým a kulturním odlišnostem.*
- *Popíšeme transkulturní přístup k MKV.*
- *Ukážeme příklady dobré praxe.*
- *Seznámíme se s nejnovější literaturou vztahující se k dané problematice.*

Postmoderní diskurs

- Ideové kořeny multikulturalismu nalezneme v novověké i postmoderní filozofii, která preferuje nové hodnoty a etabluje novou etiku současnosti.
- Vzniká nová morálka založená na principech uznání plurality jako společenské hodnoty vedoucí jedince k převzetí zodpovědnosti za život dalších generací.

Úvod do teorie multikulturalismu

Pluralistický či diferenční model

- Je založen na představě přirozených a nepřekročitelných hranic mezi skupinami.

Kritický multikulturalismus

- Usiluje o rozšíření kritického dialogu napříč skupinovými hranicemi a zároveň i v rámci skupin a klade důraz na individuální přístup.

Multikulturní výchova

REDUKCIONISTICKÉ POJETÍ MKV

- Popisuje sociokulturní jednotky jako homogenní a statické skupiny.
- Selektivnost informací.
- Podtrhává jinakost druhých a zjednodušuje jejich odlišnost.

TRANSKULTURNÍ PŘÍSTUP

- Hledá společná témata.
- Využití kooperativních strategií ve výuce.
- Ustupuje od výčtů charakteristik jednotlivých skupin.
- Relativizuje koncepty skupinové identity

JAK USPĚT V TOMTO PŘEDMĚTU?

Ukončení: zápočet – formou písemného testu ověřujícího znalosti a aktivní účast na výuce.

Literatura

- Viz karta předmětu, předně:
- PREISSOVÁ KREJČÍ, A. *Za hranice multikulturalismu*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2016.
- PREISSOVÁ KREJČÍ, A. *Multikulturalismus – ztracené paradigma?* Olomouc: Univerzita Palackého, 2014.
- PREISSOVÁ KREJČÍ, A. – CICHÁ, M. – GULOVÁ, L. *Jinakost, předsudky, multikulturalismus*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2012.
- HIRT, T. Svět podle multikulturalismu. In HIRT, T. – JAKOUBEK, M. a kol. *Soudobé spory o multikulturalismus a politiku identit*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2005.
- MOREE, D. *Základy interkulturního soužití*. Praha: Portál, 2015.

Dostupnost

- https://www.vydavatelstviupol.cz/cz/results,1-20?keyword=Preissov%C3%A1+&limitstart=0&option=com_virtuemart&view=category&virtuemart_category_id=0
- Dále: **Otevřené časopisy** (open access časopisy), což jsou vědecké a odborné časopisy volně dostupné na základě tzv. “[otevřeného přístupu](#)” (Open Access):

Publikace odpovídající tématu volně ke stažení:

Pedagogická orientace

- Dostupné na www:
- <https://journals.muni.cz/pedor/article/view/6453>

Paidagogos

- Dostupné na www: <http://www.paidagogos.net/issues/2016/1/article.php?id=5>

AntropoWebzin

- Dostupné na www:
- <http://www.antropoweb.cz/webzin/index.php/webzin/article/view/224>

Studia Paedagogica

- Dostupné na www:
- <http://www.phil.muni.cz/journals/index.php/studia-paedagogica/article/view/1545>

Sociální pedagogika

- Dostupné na www:
- http://soced.cz/wp-content/uploads/2014/11/STUDIE_Limity-%C4%8Desk%C3%A9ho-pojet%C3%AD-multikulturn%C3%AD-v%C3%BDchovy_FINAL.pdf

Ne všechny vietnamské děti přebraly po rodičích večerky.

- Do Thu Trang
- Úkol dne: Zjistěte o paní Do Thu Trang dostupné informace
- Viz např.
<https://www.youtube.com/watch?v=G3Czhb2t0WU>
- Jakým stereotypům o Vietnamcích její život odporuje?

Menšiny a migranti

Nejen v ČR

Menšiny - jednotlivé etnické a národnostní menšiny v ČR

<https://www.vlada.cz/cz/ppov/rnm/historie-a-soucasnost-rady-15074/>

- Menšiny a marginalizované skupiny
- Klíčová slova: menšina, etnická menšina, národnostní menšina, sociální exkluze, marginalizace

„Co si představujete pod pojmem menšina?“

- Pod pojmem menšina si můžeme představit nejenom komunity Vietnamců, Romů, Řeků, Slováků, ale také osoby handicapové, sociálně slabé, seniory, drogově závislé, bezdomovce, náboženské skupiny a mnohé další.
- Etnické menšiny jsou obecně složeny z jednotlivců spojených dohromady různými vazbami – původem, národností, kulturou, náboženstvím ad.
- Národnostní menšinou označuje takové menšiny, jejichž příslušníci se začnou považovat za součást národa, který žije za hranicí státu, v němž tvoří menšinu. Jejich jazyk byl kodifikován na půdě onoho „mateřského národa“, jehož kulturu přijímají a sdílejí...

Jaké je to v ČR s integrací...

[https://www.youtube.com/
watch?v=PvimLhIwazo](https://www.youtube.com/watch?v=PvimLhIwazo)

- <https://www.youtube.com/watch?v=UDvPJ2iTv14>
- Anife Vyskočilová
- https://www.youtube.com/watch?v=vqpXqAHEIT_o
- Fugi Nguyen
- <https://www.youtube.com/watch?v=0zB2dF8oCmA>
- Lejla Abbasová

Předsudek má mnoho podob

- uvědomit si „jinakost“ lidí kolem sebe,
- naučit se s touto jinakostí pracovat – budovat vnitřní porozumění, toleranci a empatii,
- porozumět pojmům generalizace, stereotyp a předsudek, dokázat tyto pojmy vůči sobě vymezit,
- uvědomit si stereotypy ve svém vlastním myšlení a jednání,
- přijmout vlastní „jinakost“ a na prožitku této jinakosti budovat empatii vůči lidem posuzovaným na základě stereotypů.

Aktivita: Práce s příběhem

Postoje

- jsou dle Hayesové (2003, s. 96) predispozice k příznivé nebo nepříznivé reakci na daný objekt. Postoje se utvářejí v průběhu ontogeneze, respektive socializace jedince, a to jak ve výchovných interakcích, tak ve spontánním sociálním učení. Postoje jsou tedy naučené a současně stabilní a konzistentní. Postoje mají kognitivní, emocionální a behaviorální dimenzi (srov. vymezení interkulturních kompetencí In Buryánek, a kol., 2002) a od názorů se liší tím, že nepředstavují jen domněle pravdivé výroky, ale obsahují hodnotící složku, vyvolávají v nás pocity, které se váží k určité záležitosti.

Stereotyp

- je jednotvárný, ustálený, navyklý vzorec chování a myšlení. Nejčastějším negativním projevem stereotypu vůči druhým jsou předsudky či přímo diskriminace, tedy odlišné a většinou nespravedlivé chování k druhým kvůli jejich příslušnosti k určité skupině – např. náboženské, národnostní, etnické, sociální aj. Stereotyp může však být i (zdánlivě) pozitivní (např. „lidé s brýlemi jsou inteligentní“). Stereotyp vzniká na základě zjednodušení, přehánění nebo překroucení pravdy, generalizace a představení některých kulturních rysů (atributů) jako „přirozených“ (např. Romové mají to tuláctví v krvi a nikdy nebudou chtít pracovat“). Společenské stereotypy zjednodušují naši orientaci a rozhodování a podporují primitivní rozlišení na „my“ a „oni“. Jsou velmi trvanlivé a člověk je přebírá v dětství či v mládí od svého okolí, a to zejména o takových skupinách, s nimiž nemá osobní zkušenost.

Předsudek

- je přisuzování vlastností (většinou negativních) lidem dopředu, aniž bychom je znali. Někdy je definován jako negativní stereotyp. Obsahuje záporné hodnocení nebo rovnou odsouzení. Jedná se o antipatii, která vychází z chybné a strnulé generalizace. Předsudky můžeme pouze pociťovat (tj. smýšlet o ostatních lidech bez ohledu na jejich skutečné vlastnosti), nebo je i vyjadřovat veřejně, slovně. Předsudky bývají namířeny nejčastěji proti určité skupině jako celku, anebo proti jedinci, protože je příslušníkem této skupiny. (srov. Preissová Krejčí, Šotola, 2012, s. 156–157).

Multikulturní výchova

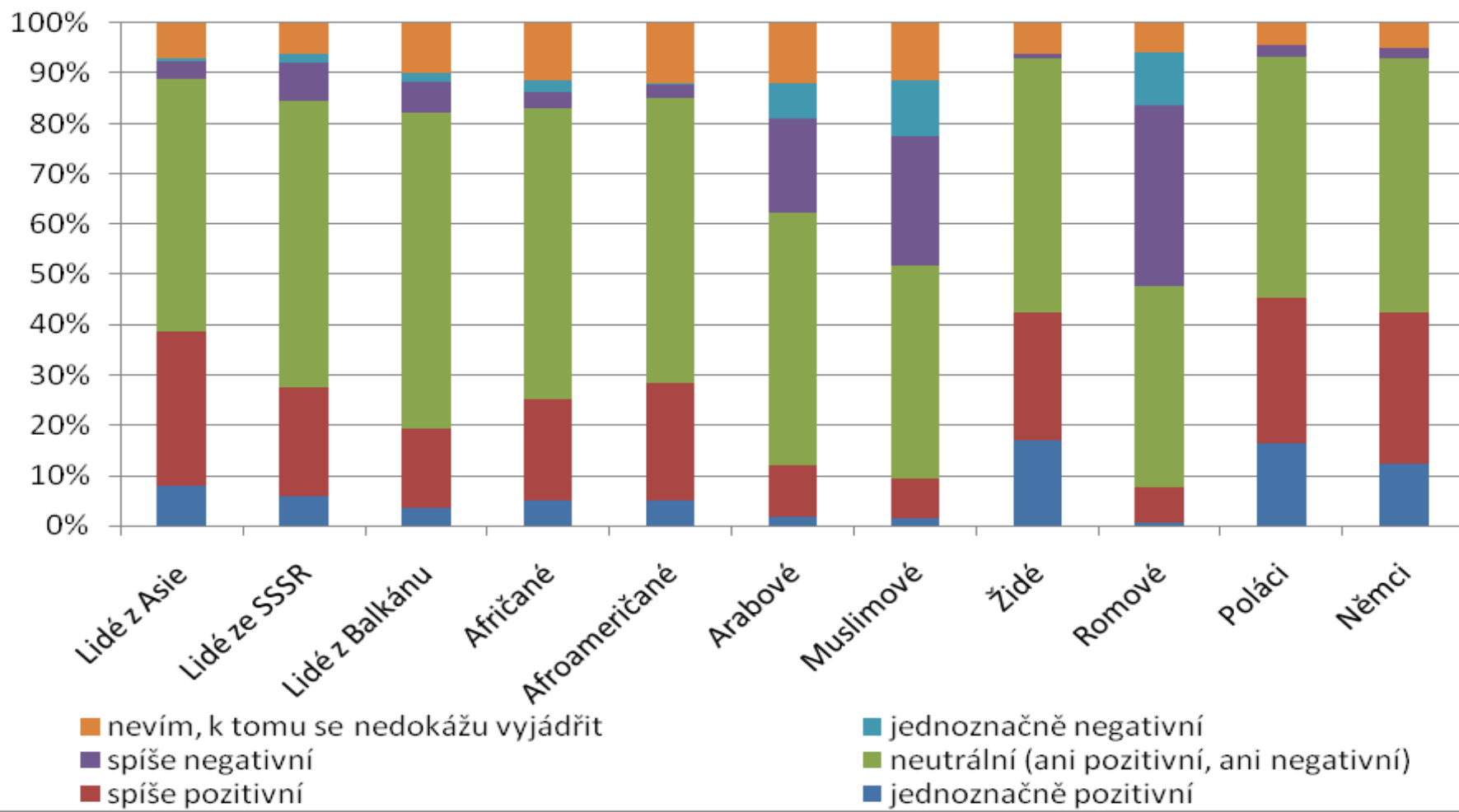
- **Multikulturní výchova** se zaměřuje zejména na poznání a pochopení kulturních diferencí mezi lidmi nejrůznějšího původu, mezilidské vztahy, interkulturní komunikaci a přizpůsobení životu v multikulturní společnosti.
- **Cílem multikulturní výchovy** je dle RVP pro gymnázia (kol. autorů, 2007, s. 73) především rozvíjet porozumění žáků sobě samým a hodnotám své kultury, podpořit jejich integraci v širším multikulturním prostředí při zachování vlastní kulturní identity. Aby byla multikulturní výchova úspěšná a efektivní, musí prolínat celým výchovným a vzdělávacím prostředím školy, týkat se také mezilidských vztahů ve škole, mezi učiteli a žáky, mezi žáky navzájem, mezi učiteli a rodinou. Důležité je klima třídy na pozadí širšího školního a společenského prostředí a v neposlední řadě také osobnost učitele a jeho kompetentnost.

**JE NAŠE ŠKOLA ZDROJEM
XENOFOBIE A RASISMU?**

VÝZKUM HODNOT A POSTOJŮ ŽÁKŮ A UČITELŮ SE ZAMĚŘENÍM NA JINAKOST V ČESKÉ SPOLEČNOSTI

- 2011-2012 jsme se věnovali poprvé výzkumu hodnot a postojů žáků, cílovou skupinou byli žáci gymnázií na Moravě, ve vztahu ke kulturní či etnické jinakosti.
- 2014-2015 jsme díky projektu SGS_2014_099 „Multikulturalismus v pedagogické praxi“, zkoumali postoje a hodnoty žáků a žákyň různorodých středních i základních škol se zaměřením na jejich vnímání příslušníků odlišné kultury či etnicity.
- 2014-2015 jsme metodou kvalitativního i kvantitativního výzkumu zkoumali postoje a hodnoty pedagogů ve vztahu ke kulturní či etnické jinakosti.

POSTOJE UČITELŮ K PŘÍSLUŠNÍKŮM VYBRANÝCH MINORIT

Výsledky výzkumných šetření

- Pedagogové multikulturní výchovu chápou především jako výchovu k toleranci jiných etnik, národností a kultur.
- Za nejdůležitější znak jinakosti pedagogové považují fyzickou odlišnost etnik. Tedy nejvíce vyzdvihovalými skupinami, které, dle názorů pedagogů, je potřeba se učit tolerovat jsou Romové či Vietnamci.
- Téma MKV je pedagogy úzce spjato s tematikou začleňování romských žáků do škol, a také obecně Romů do společnosti.
- V odpovědích na otázku týkající se postoje Čechů k odlišným etnikům se objevilo především

téma přizpůsobivosti.

36,4 % respondentů se domnívalo, že kvalita života příslušníků odlišných etnik u nás záleží na tom, zda se dokáží přizpůsobit, a to nejen v některých aspektech,

ale ve všem.

Diskuse a závěry

Podle většiny pedagogů by se měla multikulturní výchova zaměřit na

podporu tolerance

odlišných názorů, chování a vzhledu u žáků a žákyň,

osvětu

týkající se rasismu,

seznámení se s riziky prvního dojmu a stereotypizace

či s problematikou lidských práv a diskriminace.

Za méně důležité považovali potlačování stereotypního vnímání muslimů a homofobie.

Diskuse a závěry

- Hodnoty a postoje adolescentů se zaměřením na jejich vnímání příslušníků odlišné kultury či etnicity se veskrze neliší od hodnot a postojů jejich učitelů.
- Postoje k multikulturalismu jsou u obou skupin ambivalentní.

Přizpůsobení?

- Zjistili jsme, že Romové jsou našimi respondenty vnímáni převážně negativně a to bez ohledu na formálně vyšší vzdělání respondentů i jejich rodičů v rámci majoritní české populace. Na tomto faktu nemění valně nic ani lokace školy navštěvované respondenty, ani velikost obce, v níž žijí.

Diskuse a závěry

- Právě z pozice nepochopení a neochoty snažit se pochopit pramení ambivalentní postoj našich respondentů vůči příslušníkům minoritních skupin. Z našeho výzkumného šetření tedy vyplynulo, že jak učitelé tak žáci a žákyně **do jisté míry inklinují ke xenofobii a rasismu**, který se projevuje především ve sdílení negativních postojů vůči romské menšině a vůči muslimům, ale také v převažující míře ve sdílení „neutrálních“ postojů vůči příslušníkům všech minoritních skupin.

Čili v neochotě hledat s nimi společnou cestu, snažit se rozumět a porozumět.

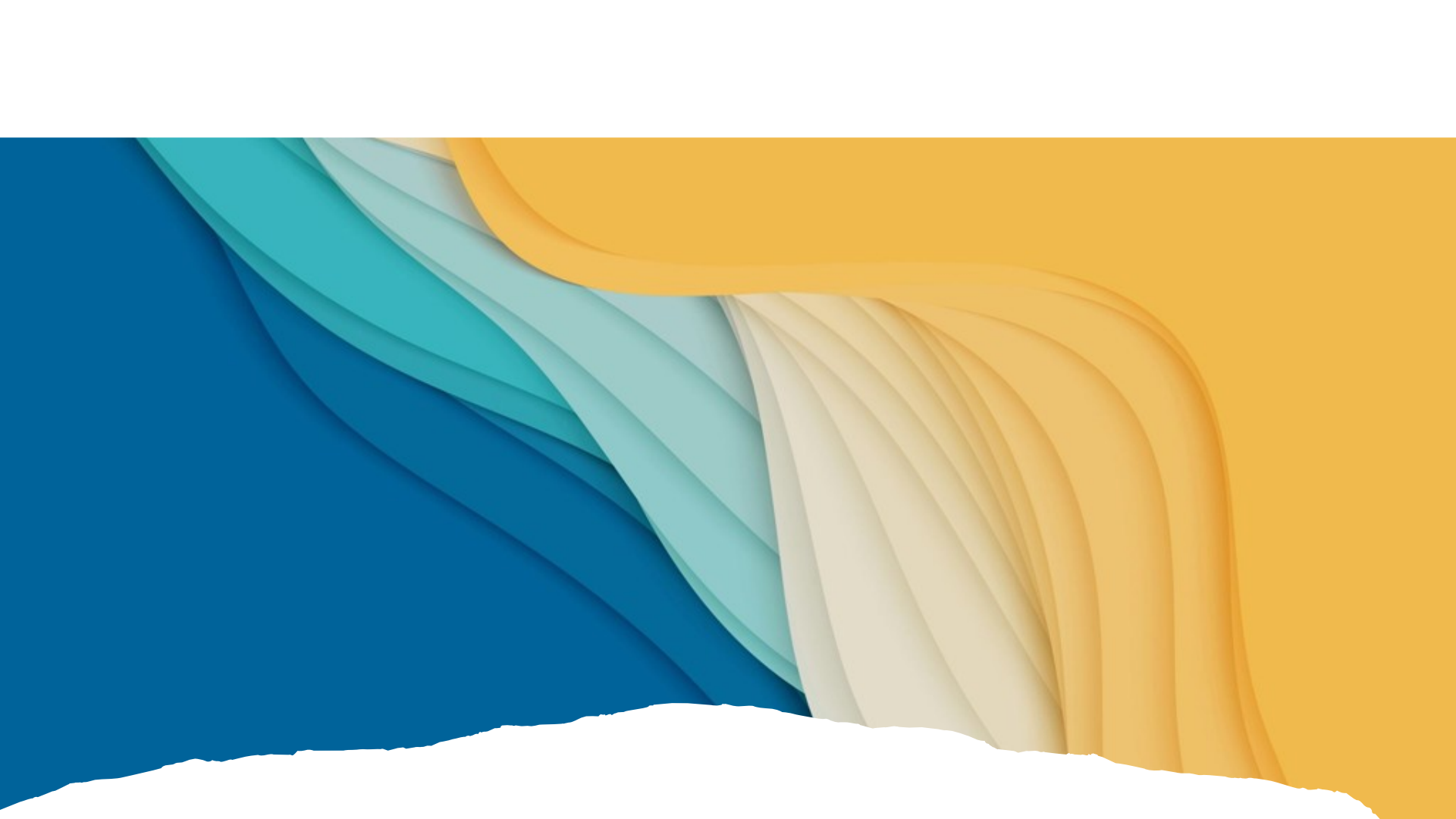
Jaké by multikulturní vzdělávání mělo být?

- Vycházet z pojetí multikulturalismu jako ideje založené na tom, že různé skupiny spolu mohou nekonfliktně a rovnoprávně koexistovat v rámci jedné společnosti.
- Usilovat o rozvoj empatického a tolerantního myšlení.
- Předcházet xenofobnímu způsobu uvažování a podporovat chápání každého člověka jako jedinečné bytosti.

Dlouhá cesta k novému domovu

Jak to změnit?

- U obyvatel ČR přetrvává zkreslený a stereotypní pohled na cizince. Cizinci, kteří k nám přicházejí z různých zemí, jsou vnímáni rozdílně. Převážně negativně jsou vnímáni cizinci z tzv. východních zemí (např. Rusko, Ukrajina, Mongolsko, Vietnam, arabské země), naproti tomu lidé ze členských států EU, USA nebo Velké Británie jsou často vnímáni jako sympatičtí, žádoucí návštěvníci. Stejná nálepka pro celý národ či etnikum může vyvolat nedůvěru, strach, xenofobii. V některých případech tyto projevy mohou dokonce přerůst až v otevřené rasistické projevy vůči příslušníkům jiných národností.
- seznámit žáky / studenty s procesem migrace, uvědomit si složitost tohoto procesu, který v sobě zahrnuje četné překážky, odpírání a značnou odvahu jedince čelit neznámému a jít dál,
- pochopit pocity samotných migrantů, které mohou být převážně negativní a frustrující, a obtížnost se s těmito pocity vypořádat,
- změnit pohled na jednotlivé země. Uvědomění si, že cizince často kategorizujeme na základě dílčích, mnohdy zkreslených a neúplných informací o některých zemích či národech,
- zvýšit schopnosti empatie a pochopení situace imigrantů.

The background features a series of overlapping, wavy, paper-like layers. On the left, there are layers of blue and teal. On the right, there are layers of yellow and light orange. The layers create a sense of depth and movement, as if they are being pulled apart or pushed together.

Dlouhá cesta k novému domovu

**Dlouhá cesta
k novému
domovu**

**Jak to
změnit?**

Migrace

- Pod pojmem migrace rozumíme přesun člověka z jednoho místa (prostoru) do druhého místa pro život. S migrací je spojena změna bydlení, obživy (či zaměstnání), sociálních vztahů, ale také nabývání nových hodnot pro jedince i skupiny, které nemusí být vždy ziskové, ale také ztrátové, přesto se jedná o proces lidem, respektive lidstvu přirozený.
- Migrace je proces, který ovlivňuje skrze své příčiny a následky nejen životy účastníků přesídlení, ale také sociální prostředí původního i nového prostoru. „Migrace se výrazně podílí na proměnách způsobu života nejen v jeho praktických formách, ale také v myšlení lidí.“ (Brouček, 2018, s. 3)
- Migrací se zabývá řada sociálních věd, především etnologie, antropologie, sociologie, sociální geografie, demografie, historie, politologie.
- **Slovníková definice (rozšiřující učivo):**
 - ***Migrace*** (z latiny: migrātiō – stěhování)
 - *přesun jednotlivců i skupin v prostoru, který je spolu s porodností a *úmrtností klíčovým prvkem v procesu populačního vývoje a výrazně ovlivňuje společenské a *kulturní změny obyvatel na všech úrovních. Podstatné jsou otázky, zda migrace byla vědomá a záměrná, zda nové teritorium bylo již osídleno jinou populací, do jaké míry probíhala migrace násilně aj. Z evolučního hlediska jde o jednorázovou událost; je to vlastně přemístění se populace nebo její části z jedné lokality na jinou, přičemž lokality se nemusí lišit ve smyslu definice ekologické niky. Migrace může mít dlouhotrvající účinek, ale nemusí být spojena s následnou *kolonizací. Příčiny migrací mohou být různé, pozitivní i negativní. S ekonomickým rozvojem se intenzita migrace neustále zvyšuje (Malina, 2009).*

Národnostní menšiny

- Vymezení pojmu národnostní menšina a příslušník národnostní menšiny stanoví zákon 273/2001 Sb., o právech příslušníků národnostních menšin a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Konkrétně § 2 zní:
- Národnostní menšina je společenství občanů České republiky žijících na území současné České republiky, kteří se odlišují od ostatních občanů zpravidla společným etnickým původem, jazykem, kulturou a tradicemi, tvoří početní menšinu obyvatelstva a zároveň projevují vůli být považováni za národnostní menšinu za účelem společného úsilí o zachování a rozvoj vlastní svébytnosti, jazyka a kultury a zároveň za účelem vyjádření a ochrany zájmů jejich společenství, které se historicky utvořilo.
- Příslušníkem národnostní menšiny je občan České republiky, který se hlásí k jiné než české národnosti a projevuje přání být považován za příslušníka národnostní menšiny spolu s dalšími, kteří se hlásí ke stejné národnosti.

Národnostní menšiny zastoupené v Radě vlády pro národnostní menšiny

- Běloruská menšina
Bulharská menšina
Chorvatská menšina
Maďarská menšina
Německá menšina
Polská menšina
Romská menšina
Rusínská menšina
Ruská menšina
Řecká menšina
Slovenská menšina
Srbská menšina
Ukrajinská menšina
Vietnamská menšina
- Lyceum Řekyň
- <https://www.ceskatelevize.cz/porady/11690334848-soused/419236100111012/>
- „Etnický zázrak“

Cizinci

- Jinou skupinou (také termínově vymezenou) jsou **cizí státní příslušníci, tj. cizinci**.

K 30. červnu **2023** bylo na území ČR registrováno celkem **1 036 798 osob cizí státní příslušnosti**, z toho **344 398 na základě oprávnění k přechodnému pobytu, 342 186 na základě oprávnění k trvalému pobytu a 350 214 na základě (aktivní) registrace dočasné ochrany**. V tomto počtu mírně převažují ti, kteří v ČR mají trvalý pobyt, nad těmi, kteří zde žijí přechodně. Nejvíce cizinců žije v Praze, Brně a Plzni.

- Nejpočetnější komunitu cizinců na území Česka již delší dobu tvoří Ukrajinci. Před vypuknutím ruské vojenské agrese na Ukrajině jich tu žilo 199 210. V důsledku ruské vojenské agrese nyní žije v Česku přes 550 000 Ukrajinců. Následuje Slovensko (118 130) a s větším odstupem pak Vietnam (67 047) a Rusko (42 505), dále pak Rumunsko (20 203), Polsko (17 802), Bulharsko (17 769) a Německo (13 183). Cizinecká populace v Česku je ale rozmanitá s příchozími téměř ze všech koutů světa. Narazit tak můžete i na někoho z Jamajky (19), Mosambiku (12) nebo třeba Svaté Lucie (4). Nejvíce cizinců si za svůj domov vybralo Prahu, v hlavním městě jich žije přes 30 %. Z ostatních krajů je nejpopulárnější Středočeský (bez Prahy) a následuje Jihomoravský kraj. Naopak nejméně cizinců žije v Olomouckém a ve Zlínském kraji. Aktualizované statistiky k počtu cizinců pravidelně vydává Český statistický úřad nebo Ministerstvo vnitra.
- **Pozor, nezaměňujeme tedy příslušníky národnostních menšin a cizí státní příslušníky, byť se mohou hlásit ke stejné národnosti.**
- **Čtvrtletní zpráva o migraci za II. čtvrtletí 2023: [Čtvrtletní zpráva o migraci za II. čtvrtletí 2023 - Ministerstvo vnitra České republiky \(mvcr.cz\)](#), cit. 30. 8. 2023).**
- [Čtvrtletní zpráva o migraci – IV 2023 \(1\).pdf](#)
- [Cizinci: Počet cizinců | ČSÚ \(czso.cz\)](#)

Státní příslušnost	Počet	tj. %
Ukrajina	574 447	54 %
Slovensko	119 182	11 %
Vietnam	67 783	6 %
Rusko	40 990	4 %
Rumunsko	20 469	2 %
Polsko	17 837	2 %
Bulharsko	17 907	2 %
Německo	12 719	1 %
Mongolsko	12 664	1 %
Maďarsko	11 117	1 %

Cizinci podle státní příslušnosti **IV. 2023**

zdroj: OAMP, MV

Počet v Česku pracujících cizinců

- Ke konci roku 2022 dosáhl počet cizinců zaměstnaných v České republice hodnoty 903 983 osob. **Cizinci se tak na celkové zaměstnanosti v národním hospodářství podíleli více než 17%.** Nejvíce jich působilo ve zpracovatelském průmyslu.
- Podle ČSÚ ke konci roku 2022 lehce převažovali co do počtu zaměstnaných cizinců ti z třetích zemí nad občany z EU, a sice z tzv. ostatních zemí bylo celkem zaměstnáno 461 335 cizinců a ze zemí EU bylo zaměstnáno 443 648 cizinců. Nejvíce cizinců bylo zaměstnáno z Ukrajiny a sice 300889, následovali je Slováci v počtu 236430, pak Poláci 52072, Rumuni 49269, Bulhaři 39438, Vietnamci 38029 a Maďaři 25438 a Rusové 24923; ostatní cizinci pak byli s odstupem řádu.
- Celkem jich **v prosinci 2023 úřady práce evidovaly přes 823 900. Je to zhruba 2,5krát víc než na konci roku 2015.** Více než třetinu zaměstnaných z ciziny tvoří lidé z Ukrajiny. Druhou nejpočetnější skupinu představují pracovníci ze Slovenska. Vyplyvá to ze statistiky úřadu práce. Podle údajů Českého statistického úřadu (ČSÚ) bylo loni za první tři čtvrtletí v Česku celkem 4,23 milionu zaměstnanců. Podíl cizinců by se tak blížil skoro pětině.
- <https://domaci.hn.cz/c1-67286760-cesko-starne-skoro-kazdy-paty-zamestnany-je-cizinec-uz-jich-u-nas-pracuje-pres-800-tisic>

Ukrajinské děti na českých školách

- Školy podle nových informací
vykázaly k 31. březnu 2023
celkem 51 281 dětí a žáků -
uprchlíků z Ukrajiny.
- Při srovnání s jejich počty k 30.
září 2022 tedy došlo k nárůstu o
996 dětí a žáků z Ukrajiny.
Zaměstnanců z řad Ukrajinců s
vívem dočasné ochrany je ve
školách aktuálně 2090, z toho
zhruba polovina vykonává práci
učitelek a učitelů či ostatních
pedagogických pracovníků.

Tabulka - Děti/žáci celkem a ukrajinské děti/žáci-azylanti/uprchlíci vzdělávající se v MŠ, ZŠ, SŠ
a konzervatořích k 30. 9. 2022 a k 31. 3. 2023

	Počet dětí/žáků celkem (k 30. 9. 2022)	Počet ukrajinských dětí/žáků- azylantů/uprchlíků		Podíl ukrajinských dětí/žáků- azylantů/uprchlíků z dětí/žáků celkem	
		k 30. 9. 2022	k 31. 3. 2023	k 30. 9. 2022	k 31. 3. 2023
Mateřské školy	369 205	6 904	7 668	1,9 %	2,1 %
Přípravné třídy a stupně	6 731	358	473	5,3 %	7,0 %
Základní školy	1 007 778	39 478	39 680	3,9 %	3,9 %
Střední školy	463 200	3 457	3 368	0,7 %	0,7 %
Konzervatoře	3 837	88	92	2,3 %	2,4 %

Pozn.: V případě SŠ a konzervatoří je v tabulce uveden počet studií, neboť někteří žáci se vzdělávají ve více než jednom oboru studia.

Na základě čeho tedy konstruujeme obraz světa, v němž žijeme?

- Na základě kulturní podmíněnosti, kořenů, z nichž vzcházíme. Přenášené zkušenosti našich předků, naší komunity, ovlivňují vzorce chování, které získáváme socializací. Podstatnou součástí procesu socializace je škola a vše s ní související.
- **Co odlišuje lidský druh od ostatních, co činí člověka člověkem => je to sdílení kultury.**
- **Schopnost efektivně fungovat ve dvou různých kulturách nazýváme jako biculturalismus.**

Multikulturní ideologie

- vycházela dříve z pluralistického pojetí multikulturalismu, jeho klíčovým motivem je přesvědčení, podle kterého je možné vysvětlit jednání jedince, ale také ho odhadovat na základě znalosti historie a kulturních zvyklostí skupiny, jejíž je jedinec součástí (Moree, 2008, s. 23–26).
- Zásadním limitem tohoto přístupu je z toho plynoucí tendence popisovat sociokulturní jednotky jako **homogenní a statické skupiny** a **selektivnost** při výběru informací, které o nich ve veřejném prostoru, případně mediálním diskursu podáváme.

Dichotomie „my“ a „oni“

Často je identita založena na dichotomii „my“ a „oni“.

Naše identita, často chápána jako etnická identita, je brána jako neměnný faktor determinující člověka, přičemž je z praktického hlediska irelevantní, zda je vnímána jako něco vrozeného, nebo naučeného.

Je to **naše identita**, jejíž stálost nám poskytuje pocity sociálního bezpečí, její proměnlivost je přijímána často s despektem, protože je vnímána jako element ohrožující jistoty, které v rámci své komunity máme.

Identita je dynamická a proměnlivá

- **Do identity vrůstáme.**
- Identita vzniká pozvolna tak, že dítě dostává odpovědi na své otázky o tom, kým je, ale také o tom, kým není. Nejde totiž jen o to, za koho se považuji já sám, ale také o to, za koho mě považují ostatní. Identita je dynamická. Její jednotlivé vrstvy a složky vznikají po celou dobu života nositele.
- Nové životní události nás často nutí naši identitu redefinovat.
- **Identita je mnohovrstevnatá.** Kategorie, s kterými se během života identifikujeme, jsou definovány nejrůznějším způsobem – genderově, etnicky, národnostně, sociálně nebo nábožensky. Průnikem těchto kategorií je právě naše identita.

Identita je hybridní

- **Identita je hybridní.** Dítě vyrůstající v multikulturním prostředí, daným např. různorodostí jeho rodičů, může sdílet dvojí identitu či smíšenou identitu. Nejsme nuceni si vybírat pouze jednu z nabízených identifikací, můžeme být např. Čechy i Slováky i Romy, stejně tak jako obyvateli Prahy.
- Identita mající dynamicko-mnohovrstevnatě-hybridní charakter předpokládá, že **respektujeme právo na sebeurčení**, jen tak dáme sobě i druhým svobodu identifikovat se s těmi skupinami, které nás formují (Moree, 2015).

Globální civilizace

- V rámci globalizace ve společnosti dochází k řadě proměn, které jsou způsobeny řadou procesů podporujících změnu kultury, proměnu národů, států a jejich obyvatel, které činí stále více na sobě vzájemně závislými a propojenými (Kottak, C. Ph. 2011, s. 42-43). Tak v procesu globalizace dochází stále více k nárůstu vzájemných vazeb a závislostí mezi státy, národy i lidmi. **Kulturní difúze, migrace a kolonialismus vnesly do různých oblastí světa totožné kulturní znaky, symboly a ideje.**

Bikulturalismus

- označuje schopnost jedinců nebo skupin efektivně fungovat ve dvou kulturách současně. DomNwachukwu (2010, s. 64) považuje „schopnost lidského rodu efektivně fungovat na více než jedné platformě za vrozenou“. Uvádí, že některé ženy jsou např. přirozeně zároveň učitelkami, matkami, manželkami apod., nebo že „někteří lidé mají rádi šťouchané brambory s omáčkou a krocana k večeři, a také milují sushi“. To jsou dle něj lehce prokazatelné příklady, co znamená žít bikulturně.

- Viz Irena a Milan
<https://www.ceskatelevize.cz/porady/1131721572-babylon/418236100152024/>

Iva Dubuissez — Irena a Milan Balabánovi

PREMIERA: Sobota 24. 11. 2018 na ČT2

Transnacionální rodina

- Transnacionální rodina zahrnuje členy doma i v zahraničí, vystupuje navenek jako jednotná sociální skupina, udržuje společný majetek, většinou v domovské zemi, udržuje zvyky, rituály a tradice národní či etnické kultury, z níž pochází její členové. Transnacionální rodiny jsou nejčastější u Tonganů, Pákistánců, Sikhů, Číňanů, ale ve střední Evropě také u Vietnamců.

Hybridní kultura

- Členové transnacionální rodiny tak získají dva domovy.
- Ač je k migraci vedly dočasné důvody, nejčastěji ekonomické nebo politické, a tyto pominuly, velká část migrantů se již nevrátí nikdy do své domoviny.
- Avšak nepřestanou se cítit jako Pákistánci nebo Tongané, naopak v rámci ukotvení v nové zemi svého působení zdůrazňují svou identitu skrze svou aktivitu ve veřejném prostoru; prostě vedou svůj způsob života jak doma, tak v zahraničí.
- Mnozí migranti v nových domovech po čase cítí, že vytváří v nové domovině autentičtější verzi způsobu života než ti, co zůstali doma, jejich kultura se stane hybridní a má schopnost se reprodukovat i na cizí půdě.

„Škola je odrazem společnosti, k níž patří.“

Přizpůsobení?

- **Nejsme ochotni hledat s nimi společnou cestu, snažit se rozumět a porozumět.**
- <https://www.ceskatelevize.cz/porady/11317215/72-babylon/dily/vysilani/>

Jaké to je být Čechem v zahraničí ...

- <https://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/1097181328-udalosti/214411000100917/obsah/350920-krajane-v-zahranici>
- Krajané ve světě
- <https://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/1096898594-udalosti-komentare/218411000370927/obsah/646666-krajane-zijici-v-zahranici>
- Libuše Stráníková
- <https://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/1097944695-nas-venkov/316294340070001-pemci>
- Náš venkov...
- <https://www.ceskatelevize.cz/porady/1131721572-babylon/418236100152020/>
- Adelaide. Hlavní a nejlidnatější město státu Jižní Austrálie.

Diskuse a závěry

Přizpůsobení?

„Kvalita života příslušníků odlišných etnik u nás záleží na tom, zda se dokáží přizpůsobit, a to nejen v některých aspektech,

ale ve všem.“

O kolik Čechů by svět přišel, kdyby se naši emigranti v nových domovech přizpůsobili ve všem majoritě?

MKV NOVĚ

- Multikulturní ideologie vycházela dříve z pluralistického pojetí multikulturalismu, jeho klíčovým motivem je přesvědčení, podle kterého je možné vysvětlit jednání jedince, ale také ho odhadovat na základě znalosti historie a kulturních zvyklostí skupiny, jejíž je jedinec součástí (Moree, 2008, s. 23–26).
- Zásadním limitem tohoto přístupu je z toho plynoucí tendence popisovat sociokulturní jednotky jako **homogenní a statické skupiny** a **selektivnost** při výběru informací, které o nich ve veřejném prostoru, případně mediálním diskursu podáváme.

Jaké by multikulturní vzdělávání mělo být?

- Vycházet z pojetí multikulturalismu jako ideje založené na tom, že různé skupiny spolu mohou nekonfliktně a rovnoprávně koexistovat v rámci jedné společnosti.
- Usilovat o rozvoj empatického a tolerantního myšlení.
- Předcházet xenofobnímu způsobu uvažování a podporovat chápání každého člověka jako jedinečné bytosti.

Cíle:

- odhalit vlastní předsudky při posuzování lidí na základě prvního dojmu,
- uvědomit si, že předsudky mohou být v nás samotných často velmi hluboce zakořeněny, takže si jejich působení na naše jednání mnohdy vůbec neuvědomujeme,
- vnímat pojem předsudek v širším kontextu, nikoliv pouze ve spojení s příslušníky jiných kultur, národností či etnických skupin,
- uvědomit si, že naše jednání ovlivněné předsudky může mít na člověka, který se stal objektem takových postojů, často i velmi závažné důsledky,
- vžít se do pozice člověka, vůči kterému jeho okolí jedná pod vlivem předsudků.

Stereotypy mezi pohlavími a jejich
odraz ve výchově

+

Gender pay gap

Úvod

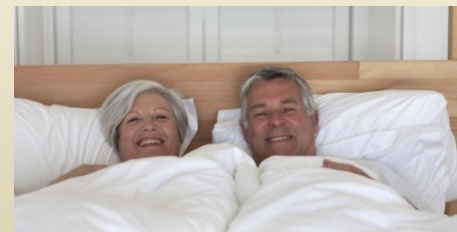
- Budeme se zabývat proměnami tradičního dělení mužských a ženských rolí v rodině, zejména v péči o děti a ve společnosti, a genderovou diskriminací v pracovním procesu.
- Pozornost bude věnována společenským a kulturním překážkám, které zabraňují přerozdělení rolí mezi muži a ženami, jakož i dopadům tradičního modelu rodinných vztahů na (ne)rovnost pracovních příležitostí.

Gender a pohlaví

- Hned na začátku je důležité definovat dva důležité pojmy – pohlaví a gender. Tyto pojmy bývají často mezi sebou zaměňovány, proto je důležité vymezit mezi nimi rozdíly. Pohlaví je chápáno jako rozdíl mezi mužem a ženou zejména v biologickém a genetickém smyslu. Vyjadřuje fyziologické rozdíly jako například postava, mateřství, pohlavní hormony, fyzická zdatnost atd. (Koldinská, 2010).
- Genderové rozdíly (gender), jsou chápány jako rozdíly sociologické, které se tvoří až v průběhu samotného formování člověka v průběhu života. Jsou to sociální rozdíly, které vznikají na základě vývoje muže a ženy v daném prostředí. Mohou být ovlivněny okolním prostředím, kulturou země, daným (historickým) obdobím.
- <https://www.youtube.com/watch?v=BzWSUhked1E>
-
- **Gender** coby „sociálně utvářený soubor vlastností, chování, zájmů, vzhledu atd., který je v určité společnosti spojován s obrazem ženy nebo muže. Konkrétní náplň tohoto souboru ženských a mužských charakteristik je kulturně a historicky proměnlivá. V různých historických obdobích a v různých kulturách se očekávání vůči ženám a mužům liší“ (Smetáčková, Vlková, 2005, s. 10);

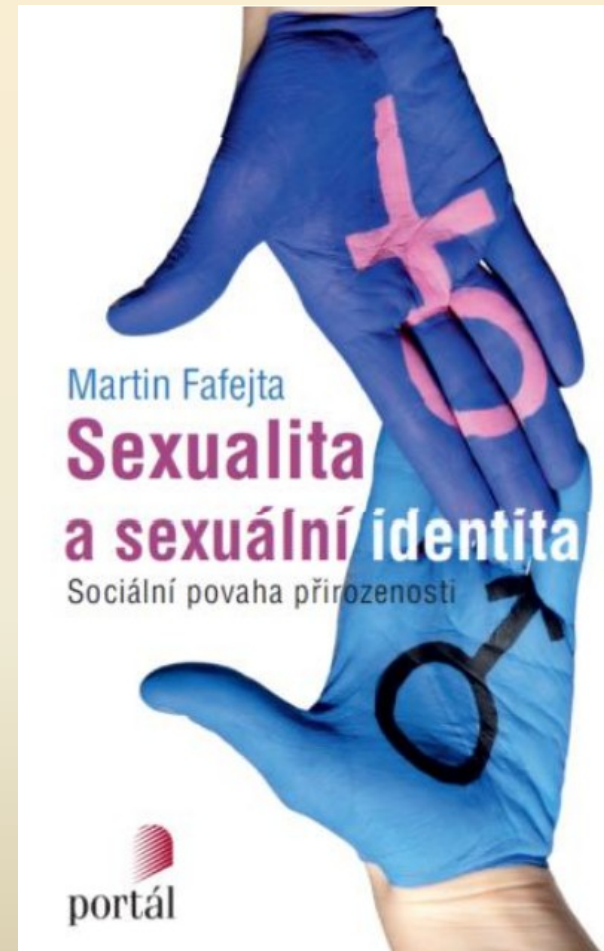
Lidská sexualita

- **Lidská sexualita** – provází ji různé, někdy i protichůdné pohledy, ale...
- Lidská sexualita je **nedílnou součástí našeho života** – sexualita je součástí naší identity
- Pochopení vlastní sexuality je součástí naší ontogeneze
- Pojem „alternativní sexualita“ je velmi široký - zastřešuje všechny možné přístupy k sexualitě, které nejsou příznačné pro většinu sexuálně aktivní populace - vymykají se tzv. **konvenční sexualitě**;
- Z hlediska sexuální orientace lze za alternativní považovat i **odlišnou sexuální orientaci** – ve vztahu k majoritní sexuální orientaci;

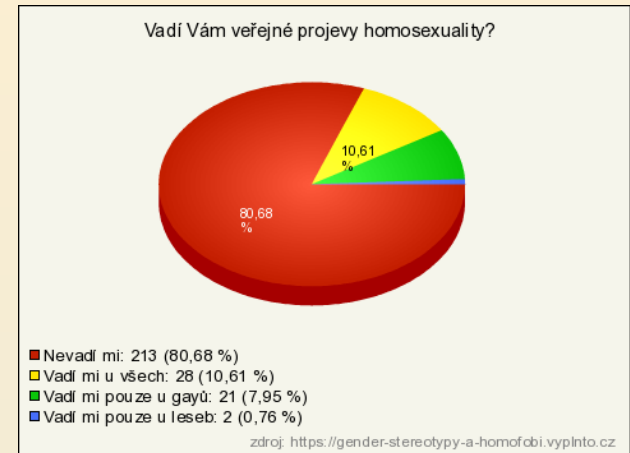
Jedinci a komunity „LGBT“

- Příslušníci *sexuálních minorit*, tj. lesby (L), gayové (G), bisexuálové (B) a transgender (T) osoby;
- Někteří ke zkratce „LGBT“ přidávají ještě **intersexuály (I)** - „LGBTI“ osoby;
- <https://upstream.upol.cz/youtube-post/a15-intersexualita-martin-fafejta/>
- FAFEJTA, Martin. *Úvod do sociologie pohlaví a sexuality*. Ve Věrovanech: Jan Piszkiwicz, 2004. ISBN 80-86768-06-6.
- FAFEJTA, Martin. *Sexualita a sexuální identita – Sociální povaha přirozenosti*, 2016. Portál. ISBN10 8026210301.
- Jedinec rozpoznává a přijímá svoji odlišnou, např. homosexuální orientaci (**vnitřní coming-out**) a tuto skutečnost sděluje ostatním osobám, které na ni nějak reagují (**vnější coming-out**);

Homofobie, stereotypy, předsudky a diskriminace homosexuálů

- **Strach z homofobie a případné diskriminace - sexuálně orientované stereotypy a předsudky**, které z homofobie pramení, jsou totiž, bohužel, všudypřítomnou součástí života homosexuálů;
- **A to od dětství...**
- **Homofobie ve školním prostředí, vedoucí někdy až k homofobní šikaně** coby „dlouhodobé a opakované verbální či fyzické ubližování člověku z důvodu, že není heterosexuální, nebo z důvodu, že se chová či vypadá odlišně, a je proto za gaye či lesbu označován“. **Homofobní obtěžování** vychází z „heteronormativně postaveného genderového řádu, který staví sexuální menšiny do opozita k heterosexuálním jedincům“. (Smetáčková, Braun, 2009, s. 17);

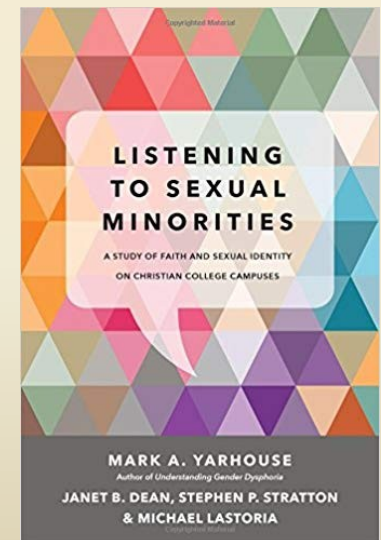
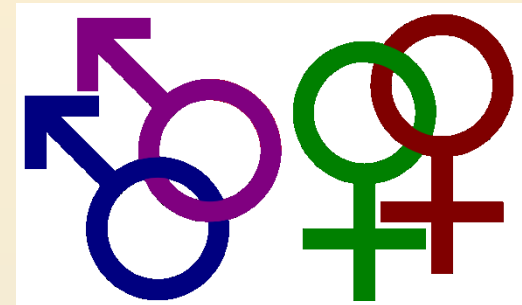
Inkluze v prevenci homofobie

- **Tematicke sexuálních menšin** je v pedagogické praxi základních škol věnováno minimum pozornosti;
- Terénní zkušenosti ukazují, že vyučující se tomuto - pro ně nepříjemnému - tématu vyhýbají a o existenci homosexuality, jako jedné z variant vývoje lidské sexuality, se nezmiňují;
- Hovoříme-li o diskriminaci jako širším sociálním jevu, pak je **mlčení o LGBT problematice na školách** jednoznačně **diskriminační**. Tyto informace přitom mohou být klíčové pro dopívající gaye a lesby a mohou jim pomoci zvládnout sociální obtíže“, s nimiž se v životě běžně setkávají.

Inkluze v prevenci homofobie

- Inkluze ve vzdělávání je cestou i pro homosexuální minority;
- Ve skutečnosti se jedná o velmi složitý proces, který musí být maximálně uzpůsoben danému prostředí, situaci a hlavně jednotlivcům, o které se jedná;
- To prakticky znamená, že učitelé musí mít dostatečné vědomosti a dovednosti z oblasti sexuality a reprodukčního zdraví, včetně didaktické způsobilosti, a hlavně musí být postojově vybaveni tak, aby se této náročné role mohli chopit;

Inkluze v prevenci homofobie

- Největším nebezpečím pro každého, kdo je více či méně odlišný od těch ostatních, jsou **stereotypy a předsudky**;
- Od nich je už jen krůček k **diskriminaci**;
- Psychická diskriminace není menším zlem než ta fyzická - a právě s ní se lidé s odlišnou sexualitou běžně setkávají;
- Jsou na půdě školy v dostatečné míře zavedena preventivní antidiskriminační opatření?
- Setkali jste se s nimi?

Prevence genderové stereotypizace

- Uvědomění si toho, co to vlastně **genderové stereotypy** jsou;
- Učitelé a učitelky někdy komentují školní výsledky dívek tímto nebo podobným způsobem „*Holčičky jsou takové hodné a pilné, i to se odráží v jejich jedničkách. Pokud ale po nich chcete nějaké logické myšlení, obvykle neuspějete. Když potom nastoupí obtížnější předměty a učiva je hodně, poměr se obrátí. Bez souvislostí a logiky to nepojmete. Pak najednou začínají být kluci lepší.*“ Ačkoliv se to třeba v těch známkách ne vždycky projeví.“ (Smetáčková, Vlková a kol., 2005, s. 78);
- Na tomto příkladu je patrné, jak běžné genderové stereotypy v našem životě jsou, že **jsou v podstatě součástí naší společenské normy**, a že je tudíž poměrně obtížné vůči nim „vzdorovat“.
- [Genderové předsudky – YouTube](#) od 3.58 min. do 17:59.
- Úkol: Podívejte: [Gender v obsahu výzkumu a inovací - Technologická agentura ČR \(tacr.cz\)](#) na krátká videa a vyberte z nich několik hlavních myšlenek.

Genderové role

- Mužské a ženské role jsou sociálně a kulturně podmíněny, podléhají vývoji a změně, stejně jako otcovství a mateřství.
- Úkol: [Rovnost žen a mužů přináší zisk celé společnosti | Pavla Špondrová | TEDxMasarykUniversity – YouTube](#) Poslechněte si kolegyni z MU a vypište s kterými jejími názory nesouhlasíte, co vás překvapilo z uvedených faktů, na co byste chtěli reagovat v diskusi s ní.
- Jsou ženy od přírody lépe vybaveny vlastnostmi potřebnými k zajišťování vnitřních záležitostí rodiny (péče o děti, domácí práce), zatímco muži zase k tomu, aby byli ochránci rodiny a jejími živiteli?
- Rodičovské schopnosti a dovednosti nejsou vrozené. Pečovatelské schopnosti jsou dány panujícími kulturními vzorci. Matky i otcové mohou poskytnout dítěti stejně kvalitní či nekvalitní péči.

Muži a ženy

- Poslechněte a projděte prezentaci:
- <https://www.youtube.com/watch?v=BzWSUhked1E>
- <https://www.rovnaodmena.cz/www/img/uploads/faktaoganderpaygap.pdf>

Proměny mužské a ženské role na příkladu otcovství a mateřství

- Teprve od roku 2001 (přijetí novely Zákoníku práce) má zaměstnavatel povinnost uvolnit muže na rodičovskou dovolenou.
- Jedná se o cca 2 % případů.
- Příručky k péči o dítě otcům ještě v 80. letech doporučovaly, aby se s dětmi nemazlili.

Když dva dělají totéž, není to totéž

- Muž má v péči o dítě větší volnost, předpokládá se, že bude dělat chyby – protože je muž, nikoli proto, že je špatný otec.
- Otcové na rodičovské dovolené bývají obvykle více uznáváni než matky, které zajišťují finanční zabezpečení rodiny a dokonce i více než matky na rodičovské dovolené.

Dopady genderových rolí na pracovní trh

- Muži na rozdíl od ženy nehrozí „těhotenství“ a vzhledem k dosavadní praxi ani několikaletý výpadek z práce.
- Rodičovská dovolená je pro muže důsledek jejich rozhodnutí, spíše než jako nutnost – otec má na rozdíl od matky možnost rozhodnutí, aniž by jej za to společnost odsoudila.
- Nejde o převrácení rolí, ale o nastolení vyrovnanějších genderových vztahů v péči o děti a celou domácnost, v důsledku čehož by se narovnaly také pracovní podmínky pro ženy a muže.

FAKTORY OVLIVŇUJÍCÍ ZAMĚSTNANOST ŽEN

Částečné úvazky – tyto umožňují ženám harmonizovat svůj pracovní a rodinný život.

Vzdělání, věk a počet dětí - věkové kategorie žen se liší dle zaměstnanosti v závislosti na zakládání rodiny a mateřství, ženy také déle studují a dříve odchází do důchodu.

Péče o závislé osoby – jasná nerovnováha, ženy se na péči o druhé podílí daleko více než muži, plyne to z genderových stereotypů a tradičního rozdělení mužských a ženských rolí, ale také z výše příjmu, o nějž by rodina přišla, kdyby byl pečujícím muž.

Aktuální rozdíly v odměňování Žen a mužů v ČR - Hloubková analýza statistik a mezinárodní srovnání.

- <https://www.mpsv.cz/rovnost-zen-a-muzu-rovne-odmenovani-a-logib>
- **Rovnost žen a mužů na trhu práce rovné odměňování**
- Průměrná měsíční mzda žen tvořila v roce 2018 78 % průměrné měsíční mzdy mužů. Ženy jsou odměňovány průměrně měsíčně o 22 % méně než muži.
- Rozdíl mezi průměrným platem ženy a průměrným platem muže činí 7 500 Kč měsíčně. **Z důvodu těchto nerovností pak rodiny přicházejí v průměru o 90 000 Kč ročně. Nověji pak dle dat z roku 2020 cca o 80 000 Kč ročně.** Rozdíl ve výdělku dopadá i na životní úroveň celých rodin. Nerovné odměňování se promítá i do rozdílné kvality života seniorek. **Rozdíl ve výši důchodů činí dlouhodobě 17 % v neprospěch žen.**
- Česká republika se ve srovnání s dalšími zeměmi EU pohybuje na třetím nejhorším místě, před Estonskem a Německem.
- **Průměrný rozdíl v odměňování žen a mužů v České republice činil v roce 2018 20,1 %.** Průměrně měsíčně o 6 748 Kč méně než muži .
- Rozdíl v odměňování mezi ženami a muži se v České republice dlouhodobě pohybuje kolem 20 %. **V roce 2020 činil dle statistik Eurostatu rozdíl mezi průměrným výdělkem ženy a muže 16,4 %, což představuje zhruba 6 800 Kč měsíčně.**

Rovnost žen a mužů na trhu práce a rovné odměňování 2020

- <https://rovnaodmena.cz/o-projektu/>
-
- **Ženy v Česku vydělávají výrazně méně než muži. Jejich průměrný hodinový výdělek je o 20,1 % nižší.** Česko je tak v EU zemí se třetím nejvyšším rozdílem. Vyplývá to ze statistik, které u příležitosti Mezinárodního dne žen zveřejnil Evropský parlament. Studie ukázala, že v Česku se dá tzv. výdělková propast vysvětlit jen z necelé pětiny rozdílnou zaměstnaností, odpracovanou dobou a dalšími faktory. **Čtyři pětiny představuje nevysvětlitelný rozdíl** (https://www.irozhlas.cz/ekonomika/prijem-muzi-zeny-eu-studie-cesko-eurostat-vydelkova-propast-evropska-unie_2003081729_jgr, cit. 30.11.2021).

Základní literatura k tématu

- CICHÁ, M. Proměny „ženské“ a „mužské“ sexuality v kulturně antropologickém diskursu. *Anthropologia integra*, 2015, roč. 6, č. 2, s. 53-61. ISSN 1804-6657. DOI: <http://dx.doi.org/10.5817/AI2015-2-53>.
- SMETÁČKOVÁ, I., BRAUN, R. *Homofobie v žákovských kolektivech* [online]. Praha: Úřad vlády České republiky, 2009 [cit. 2018-08-22].
- GIDDENS, A. *Proměna intimity: Sexualita, láska a erotika v moderních společnostech*. Praha: Portál, 2012 (orig. 1992). 216 s. ISBN 978-80-262-0175-5.
- PALKOVIČ, J. *Sociální exkluze homosexuálů*. Brno: Masarykova univerzita, 2011. Diplomová práce.
- PECHOVÁ, O. *Homofobie, heterosexismus, diskriminace sexuálních minorit?* [online]. Praha: Multikulturní centrum, 2007 [cit. 2018-07-28]. Dostupné z: http://poradna-prava.cz/www/old/homofobie_heterosexismus_diskriminace_sexualnich_minorit.pdf
- SMETÁČKOVÁ, I., VLKOVÁ, K. a kol. *Gender ve škole*. Příručka pro vyučující předmětů občanská výchova, občanská nauka a základy společenských věd na základních a středních školách. Praha: Otevřená společnost, o. p. s., 2005. 191 s. ISBN 80-903331-2-5.
- WEISS, P. a kol. *Sexuologie*. Praha: Grada Publishing, 2010. ISBN 978-80-247-2492-8.
- ZETÍKOVÁ, M. *Utváření sexuální identity v procesu coming outu u dospívajících gayů*. Brno: Masarykova univerzita, Filozofická fakulta, Psychologický ústav, 2008. Rigorózní práce.
- ZVĚŘINA, J. Antropologie sexuality. In CICHÁ, M. a kol. *Integrální antropologie*. Praha: Triton, 2014, s. 164 - 171. ISBN 978-80-7387-816-0.

Doporučená literatura

- Feministkou snadno a rychle: *Příručka argumentů pro debaty s rodinou a přáteli*
- <https://www.kosmas.cz/knihy/520498/feministkou-snadno-a-rychle/>
- Gender před tabulí
- <https://www.ikiosek.cz/detail/cncebooks-592480-gender-pred-tabuli>
- Zaostřeno na ženy a muže – 2022
- <https://www.czso.cz/csu/czso/zaostreno-na-zeny-a-muze-2022>
- Rada vlády pro rovnost žen a mužů: **Výroční zpráva za rok 2022.** V Praze dne 22. května 2023.
- https://www.vlada.cz/assets/ppov/rovne-prilezitosti-zen-a-muzu/dokumenty/Vyrocní-zprava_2024.pdf

PRO multikulturní vzdělávání

- Diverzita se postupně projevuje i v naší společnosti.
- Multikulturní kompetence jako základní kámen tolerantní, pluralitní, multikulturní či interkulturní společnosti.
- Oprávněná potřeba vnést toleranci a pochopení k odlišnému do edukačního procesu i praxe.

Multikulturní kompetence

- Mezi **multikulturní kompetence**, které neodlišujeme od interkulturních kompetencí, můžeme dle analýzy Jakuba Hladíka (2010, s. 27–47) řadit znalost a ocenění významu a potřeb kulturně znevýhodněných skupin a jednotlivců, uvědomění si vlastních předsudků a kulturní nadřazenosti, znalosti z oblasti mezikulturních vztahů jako např. problematika akulturace nebo rozvoj kulturní identity, schopnost používat znalosti k rozvoji kulturní senzitivity a uvědomění si vlastního etnocentrismu. Mezi **multikulturní znalosti** patří uvědomění si vlastních kulturních hodnot, hlubší porozumění kulturní různorodosti a odlišným světonázorům, znalost odlišných kulturních specifik a uvědomění si jejich dopadů. Znalostní základnu vhodně doplňují **interkulturní dovednosti**: naslouchat, pozorovat, interpretovat nebo analyzovat a hodnotit. Na základě těchto znalostí a dovedností nabýváme nezbytné postoje: respekt k ostatním kulturám a kulturní diverzitě, otevřenost k interkulturnímu učení a k lidem z odlišných kultur, zvědavost a touha po odhalování nového. Žádoucími výstupy interkulturních kompetencí jsou schopnost adaptace na odlišný komunikační styl a chování, flexibilita v mezilidské komunikaci a jednání, kulturně relativní pohled a především empatie. „Osvojování si interkulturních kompetencí je proces, který není nikdy završen, je celoživotní“ (Hladík, 2010, s. 42).

Kulturní kapitál

- Rozdílné kulturní zázemí můžeme nazvat dle Pierra Bourdieu kulturním kapitálem, který je považován za primární zdroj sociálních nerovností ve společnosti a společně s kapitálem sociálním tak v současné společnosti představuje významnější faktor než kapitál ekonomický, byť spolu všechny do určité míry souvisejí.

- **Kulturní kapitál** je dán každému člověku v závislosti na prostředí, v němž jako dítě vyrůstal. Je tedy utvářen zejména procesem socializace, skrze který jedinec získává určitou sumu znalostí a dovedností, které po celý život uplatňuje a dále rozvíjí. Do kulturního kapitálu dle Bourdieua zahrnujeme jednak intelektuální a fyzické vlastnosti člověka (tzv. vtělený kulturní kapitál), jednak určité kulturní artefakty (např. knihy, umělecké předměty apod.) vyskytující se v domácnosti (tzv. objektivní kulturní kapitál) a v neposlední řadě získané vzdělání a akademické tituly (tzv. institucionalizovaný kapitál), kteréžto jsou v současné společnosti nejvíce ceněny, a tedy považovány za hlavní indikátor společenského statusu (srov. Greger, 2006, s. 36–37). Kulturní kapitál zrcadlí se ve vysokoškolském diplomu je předpokladem prestiže ve společnosti, neboť se pojí s elitní vrstvou společnosti, která se jejich prostřednictvím reprodukuje.

***„Škola je odrazem
společnosti, k níž patří.“***

Na základě čeho tedy konstruujeme obraz světa, v němž žijeme?

- Na základě kulturní podmíněnosti, kořenů, z nichž vycházíme. Přenášené zkušenosti našich předků, naší komunity, ovlivňují vzorce chování, které získáváme socializací. Podstatnou součástí procesu socializace je škola a vše s ní související.
- **Co odlišuje lidský druh od ostatních, co činí člověka člověkem => je to sdílení kultury.**
- **Schopnost efektivně fungovat ve dvou různých kulturách nazýváme jako biculturalismus.**

Rasa a dějiny

- **Rasismus je pak nutno brát v potaz jakožto sociální konstrukt.**
- Posuneme-li lidskou různorodost do středu našeho zájmu, pak můžeme nastolit takové společenské klima, v němž budou tolerováni ti, kteří se v naší společnosti liší od většiny, můžeme přispět k odstranění různých forem diskriminace a tím přispějeme k rozvoji společnosti do té míry, že již navždy přestane záležet na tom, jakého jsme původu, postavení, barvy pleti, zda-li jsme Chorvat nebo Srb, uděláme pro budoucnost našich dětí víc než dosud.

Jaká by multikulturní výchova měla být?

- Vycházet z pojetí multikulturalismu jako ideje založené na tom, že různé skupiny spolu mohou nekonfliktně a rovnoprávně koexistovat v rámci jedné společnosti.
- Usilovat o rozvoj empatického a tolerantního myšlení žáků.
- Předcházet xenofobnímu způsobu uvažování a podporovat chápání každého člověka jako jedinečné bytosti.

PRO multikulturní výchovu

- Diverzita se postupně projevuje i ve školních třídách.
- Multikulturní výchova jako základní kámen tolerantní, pluralitní, multikulturní či interkulturní společnosti.
- Oprávněná potřeba vnést toleranci a pochopení k odlišnému do edukačního procesu.

Závěr

- **Multikulturní výchova a multikulturalismus v edukační praxi** můžeme pojímat různorodým způsobem, multikulturní vzdělávání tak má vícero podob, a sice na základě toho, jak je nastaveno učitelem v praxi, pak dosahuje také vícero cílů.
- **Dana Moree:** Obecně však platí, že „interkulturní vzdělávání může vést k podpoře reflexe a kritického myšlení, stejně tak však může posilovat již existující stereotypy. Kam se nakonec přikloní, závisí na mnoha okolnostech. Jednu z nich však můžeme ovlivnit zásadně – jde o to, jak se k tématu postaví samotný učitel nebo lektor“ (Moree, 2015, s. 184).

Diskuse

